

غلاتيانو ته د پولوس رسول ليک

د کتاب پېژندنه

غلاتيه په اوسنۍ ترکيې کې يوه برخه وه. پولوس رسول دا ليک د دې سيمې مسيحيانو ته چې په هغه وخت کې د روم د امپراتورۍ د ولايتونو څخه ؤ، شاوخوا ۴۸ يا ۴۹ ميلادي کلونو کې ليکلې دی. د غلاتيې مسيحيانو فکر کاوه چې انسان د مذهبي قوانينو او مراسمو په سرته رسولو سره د گناه د سزا څخه خلاصون مومي او په سمه لار به روان شي. پولوس رسول د هغوی پام خپلې دې غلطۍ ته راوړوي او هغوی ته دا ورنبايي چې د گناه څخه خلاصون په انساني کونښن سره ترلاسه کېدلی نه شي، بلکې خلاصون يو نعمت دی چې د خدای له خوا په وړيا توگه د مسيح په صليب باندې انسان ته ورکړل شوی دی.

کله چې د عیسی په هکله زېری واورول شو او د غیریهودیانو له خوا ورته هرکلی وویل شو، نو هغوی ته یو سوال پیدا شو چې ایا یو رنښتینی مسیحي باید د موسی د قوانینو څخه اطاعت وکړي او که نه؟ پولوس دلیل وړاندې کړ چې داسې کار ته اړتیا نشته بلکې دا یو حقیقت دی چې د یو مسیحي د ژوند شروع په عیسی باندې ایمان راوړل دي او دا یوازې لاره ده چې مونږ ټول د خدای په نظر کې نېک وگڼل شو. خو د غلاتيې کلیساگانو ته ځینې خلک راغلي وو چې د پولوس سره یې مخالفت کاوه او ویل به یې چې د خدای په

نظر کې د نېک کېدلو دپاره باید د موسی قانون هم په پام کې ونیول شي.

د دې لیک د لیکلو اصلي مقصد د ایماندارانو هڅول دي چې سم ایمان ته راوگرځي او د هغو خلکو اصلاح کول دي چې د دې غلط تعلیم له امله بې لارې شوي وو. د پولوس د دې لیک په ترڅ کې د خپل خدمت څخه او دا چې هغه د عیسی مسیح رنښتینی رسول دی، دفاع کوي. هغه په دې ټکي باندې ټینګار کوي چې د هغه رسالت د خدای له خوا دی نه د انسان له خوا. پولوس دا هم وایي چې د هغه وظیفه په ځانګړې توګه غیریهودیانو ته خدمت کول دي. وروسته بیا د دې عقیدې څخه دفاع کوي چې انسان یوازې د ایمان په وسیله د خدای په نظر کې نېک ګڼل کېږي. هغه په وروستیو فصلونو کې څرګندوي چې د یو ایماندار چلند د هغې مینې نتیجه ده چې په مسیح باندې د ایمان په وسیله پیدا کېږي.

د موضوعگانو لست

سلامونه: ۱:۱-۱۰

د یو رسول په توګه د پولوس واک او اختیار: ۱:۱۱ - ۲:۲۱

د خدای د فضل زېږی: ۳:۱ - ۴:۳۱

د یو مسیحي ازادې او مسوولیت: ۵:۱ - ۶:۱۰

وروستنی خبرې: ۶:۱۱-۱۸

سلامونه

۱ (۱) دا لیک د پولوس رسول له خوا چې هغه نه د انسان له خوا

ټاکل شوی او نه د انسان له خوا رالېږل شوی بلکې د عیسی مسیح او پلار خدای له خوا چې عیسی یې له مړو نه راژوندی کړ، رسول ټاکل شوی دی. (۲) ټول ایمانداران چې دلته زما سره دي د غلاتیې ټولو کلیساگانو ته سلامونه وایي. (۳) زمونږ د پلار خدای او څښتن عیسی مسیح فضل او سلامتي دې وي په تاسو باندې. (۴) هغه عیسی چې خپل ژوند یې زمونږ د گناهونو په خاطر قربان کړ، ترڅو د خدای یعنې زمونږ د اسماني پلار د ارادې سره سم مونږ د دې اوسنی بدکارې زمانې څخه خلاص کړي. (۵) د خدای جلال دې تل ترتله وي. امین.

یوازې یو زېری دی بل نشته

(۶) زه په دې ډېر حیران یم چې تاسو دومره زر د هغه چا نه مخ اړوئ چې د مسیح په فضل یې رابللي یئ او بل زېری منئ. (۷) حال دا چې بل زېری نشته. خو ځینې خلک شته چې غواړي ستاسو فکرونه گډوډ او د مسیح زېری بدل کړي. (۸) خو که مونږ یا حتی د اسمان یوه فرښته بې له هغه زېري څخه چې مونږ تاسو ته ووراوه، کوم بل زېری واوروي، نو لعنت دې ورباندې وي. (۹) لکه څنگه چې مخکې مې درته وویل، اوس یې یوځل بیا درته وایم: هرڅوک چې بې له هغه زېري نه چې تاسو قبول کړی دی، د کوم بل زېري وعظ درته وکړي، نو لعنت دې وي ورباندې.

(۱۰) ایا زه اوس کونښن کوم چې انسان راضي وساتم یا خدای؟ که چېرې زما مقصد د خلکو خوشحالول وي، نو د مسیح خدمتگار به نه

د پولوس زېری د مسیح له خوا دی

(۱۱) زما خویندو او ورونو! زه غواړم تاسو په دې پوه شئ چې هغه
 زېری چې ما تاسو ته ووراوه، هغه د انسان له خوا جوړ شوی زېری
 نه دی. (۱۲) هغه ما د چا له خوا ترلاسه کړی نه دی او نه چا راته
 زده کړی دی، بلکې خپله عیسی مسیح راته ښکاره کړی دی. (۱۳)
 تاسو به زما د تېر ژوند په هکله چې کله ما د یهودي دین څخه
 پیروي کوله، اورېدلې وي چې څنگه په بې رحمۍ سره به مې د خدای
 کلیسا خوروله او کوبښنې به مې کاوه چې هغه له منځه یوسم. (۱۴)
 زه په یهودیت کې د خپل قوم د خپلو ډېرو همزولو نه مخکې وم او د
 خپلو نیکونو په روایتونو باندې ټینګ ولاړ وم. (۱۵) خو د خدای
 رضا په دې کې وه چې زه یې د زېږېدلو نه مخکې د مور په گېډه کې
 غوره کړم او د خپل فضل په وسیله یې راوبلل، (۱۶) چې خپل زوی
 ماته راښکاره کړي، ترڅو غیریهودیانو ته د هغه په هکله زېری
 ورسوم. په دې کار کې ما د هېڅ انسان سره مشوره نه ده کړې (۱۷)
 او نه اورشلیم ته لاړم، ترڅو د هغو خلکو سره ووینم چې زما نه
 مخکې رسولان وو، بلکې عربستان ته لاړم او وروسته بېرته دمشق ته
 راستون شوم.

(۱۸) درې کاله وروسته اورشلیم ته لاړم، ترڅو د پطروس سره
 وپېژنم او پنځلس ورځې د هغه سره پاتې شوم. (۱۹) خو ما پرته د
 عیسی مسیح د ورور یعقوب نه نور رسولان ونه لیدل. (۲۰) زه چې

تاسو ته څه ليکم هغه رښتيا دي. خدای پوهيري چې زه دروغ نه وایم. (۲۱) وروسته بيا د سوريې او قيليقې سيمو ته لاړم. (۲۲) په يهوديې کې د مسيح د کليساگانو غړو زه نه پېژندلم. (۲۳) هغوی يوازې اورېدلي وو چې خلکو به ويل: «هغه چا چې مونږ به يې ځورولو، اوس د هماغه ايمان په هکله وعظ کوي چې يو وخت يې د هغه د له منځه وړلو کونښن کاوه.» (۲۴) او هغوی زما په خاطر د خدای ثنا وويله.

رسولانو پولوس د رسول په توگه قبول کړ

۲ (۱) څوارلس کاله وروسته يوځل بيا د برناباس سره اورشليم ته لاړم او تيتوس مې هم د ځان سره بوت. (۲) زه د خدای د الهام له مخې هلته لاړم. هلته ما د کليسا د هغو کسانو سره چې مشران گڼل کېدل يوازې وليدل او د هغوی سره مې د هغه زېري پيغام شريک کړ چې غير يهوديانو ته به مې ورکاوه. ما غوښتل په دې ډاډه شم چې کوم کار چې مې مخکې کړی ؤ او يا يې اوس کوم، هغه گټه نه لري. (۳) خو سره له دې چې زما ملگری تيتوس يوناني هم ؤ، خو هغه يې مجبوره نه کړ چې سنت شي. (۴) که څه هم ځينې خلکو چې خپل ځانونه يې ايمانداران ښودل، په پټه زمونږ په ډله کې رانوتلي وو چې جاسوسي وکړي، غوښتل چې دا کار وکړي او هغه ازادي چې مونږ په عيسی مسيح کې لرو، هغه له منځه يوسي. هغوی غوښتل چې مونږ غلامان کړي او دې ته مو مجبور کړي چې د هغوی د يهوديت د قوانينو پيروي وکړو. (۵) خو مونږ يوه شېبه هم هغوی ته موقعه ورنه کړه چې د هغوی تعليم ته غاړه کېږدو، ځکه چې مونږ

غوښتل د زېري رښتینولي د تل دپاره په تاسو کې خوندي پاتې شي.

۶) او کوم خلک چې مشران گڼل کېدل، زما په پیغام کې هېڅ شی

زیات نه کړل. خو زما دپاره فرق نه کوي که هغوی هر څنگه وو،

ځکه چې خدای د هېچا د ظاهري شکل په هکله قضاوت نه کوي.

۷) د دې په ځای، هغوی ولیدل چې خدای ماته دا وظیفه سپارلې

ده چې ناستن شویو غیریهودیانو ته زېری ورسوم، لکه څنگه چې

پطروس ته د سنت شویو یهودیانو ته د زېري رسولو وظیفه سپارل

شوې وه. ۸) ځکه هماغه خدای چې پطروس ته یې قدرت ورکړ

چې د یهودیانو رسول اوسي، ماته یې هم قدرت راکړ چې د

غیریهودیانو رسول واوسم. ۹) کله چې یعقوب، پطروس او یوحنا

چې د کلیسا مشران گڼل کېدل، د خدای هغه فضل ولیده چې ماته

راکړل شوی ؤ، نو هغوی برناباس او ماته د ملگرتیا لاس راکړ. په دې

سره جوړ راغلو چې مونږ به په غیریهودیانو کې او هغوی به د

یهودیانو په منځ کې کار کوي. ۱۰) د هغوی یوازې غوښتنه دا وه

چې باید د غریبانو په فکر کې واوسو، دا هغه څه وو چې ما په شوق

سره غوښتل ویې کړم.

پولوس د پطروس سره مخالفت کوي

۱۱) خو کله چې پطروس انطاکیې ته راغی نو ما مخامخ د هغه

مخالفت وکړ، ځکه کوم کار چې هغه کړی ؤ، غلط ؤ. ۱۲) ځکه

مخکې له دې چې ځینې کسان چې د یعقوب له خوا رالېږل شوي وو

هلته راورسېږي، پطروس د غیریهودیانو ایماندارانو سره په یو

دسترخوان باندې کښېناست، خو د هغوی په رسېدلو سره هغه نور د

غیر یهودیانو سره خوړل څښل پرېښودل. پطروس خپل ځان له هغوی څخه بېل کړ، ځکه هغه د هغو خلکو څخه وپرېده چې د غیر یهودیانو سنتول یې غوښتل. (۱۳) نور یهودي ایمانداران هم په دې ریاکاری کې د پطروس سره یوځای شول، تر دې پورې چې برناباس هم د هغوی د ریاکاری له امله بې لارې شو. (۱۴) کله چې ما ولیدل د هغوی چلند او چلند د زېري د حقیقت سره سم نه دی، نو د ټولو په مخکې مې پطروس ته وویل: «سره له دې چې ته یهودي یې خو د غیر یهودیانو په شان ژوند تېروي، نه د یهودیانو په شان، نو بیا څنگه کولای شې چې غیر یهودیان دې ته مجبور کړې چې د یهودیانو په شان ژوند وکړي؟»

یهودیان او غیر یهودیان د ایمان په وسیله خلاصون مومي

(۱۵) مونږ د اصل نه یهودیان یو، خو د گناهکارو غیر یهودیانو په شان نه یو. (۱۶) خو مونږ پوهېږو چې هېڅوک د شریعت په حکمونو باندې په عمل کولو سره نه، بلکې په عیسی مسیح باندې په ایمان راوړلو سره نېک گڼل کېږي. مونږ په خپله هم په عیسی مسیح باندې ایمان راوړ، ترڅو په مسیح باندې په ایمان راوړلو سره نېک وگڼل شو، نه د شریعت په سرته رسولو سره. ځکه چې هېڅوک نه شي کولای د شریعت په حکمونو باندې په عمل کولو سره نېک وگڼل شي. (۱۷) که چېرې مونږ هڅه کوو چې په مسیح باندې د ایمان راوړلو په وسیله نېک وگڼل شو، خو په دې گناهکاران گڼل کېږو چې شریعت مو پرېښی دی، نو ایا د دې معنی دا شوه چې مسیح زمونږ د گناه سبب شو؟ هېڅکله نه. (۱۸) که چېرې زه هغه شریعت بیا

جوړوم چې په خپله مې خراب کړی دی، نو زه به خپل ځان د شریعت ماتوونکی وښایم. (۱۹) ځکه کله چې ما په شریعت باندې د عمل کولو کوښښ کاوه، زه یې محکوم کړم، نو د شریعت له مخې مړ شوم. نو ما د هغه د ټولو شرایطو پوره کول پرېښودل، ترڅو د خدای د ارادې سره سم ژوند وکړم. (۲۰) زه د مسیح سره په صلیب شوم، نو زه نور ژوندی نه يم، بلکې مسیح په ما کې اوسېږي. اوس چې زه کوم ژوند تېروم، هغه د خدای په زوی باندې د ایمان لرلو په وسیله دی چې زما سره یې مینه وکړه او خپل ژوند یې زما دپاره له لاسه ورکړ. (۲۱) زه د خدای فضل بې‌گټې نه گڼم، ځکه که چېرې عدالت په شریعت باندې د عمل کولو له لارې حاصلېدلای شوی، نو بیا اړتیا نه وه چې مسیح دې مړ شي.

ایمان راوړل یا په شریعت باندې عمل کول؟

۳ (۱) ای ناپوهه غلاتیانو ایماندارانو! تاسو ته په ښکاره وویل شول چې عیسی مسیح څنگه په صلیب ځوړند کړای شو. نو بیا په تاسو باندې چا جادو کړې ده چې دا نه منئ؟ (۲) زه یوازې غواړم په دې پوه شم چې: ایا تاسو په شریعت باندې په عمل کولو سره روح القدس ترلاسه کړ یا مو د زېږي په اورېدلو او په هغه باندې د ایمان راوړلو له لارې؟ (۳) بیا څنگه کېدای شي چې دومره ناپوهه اوسئ؟ تاسو چې خپل نوی ژوند د روح القدس په وسیله پیل کړ، اوس غواړئ چې په خپل انساني کوښښ یې کامل کړئ؟ (۴) ایا ستاسو د ژوند ټولې تجربې بې‌گټې وې؟ په یقین سره چې بې‌گټې نه

وې. (۵) ايا خدای چې تاسو ته روح القدس درکوي او معجزې درنبايي، دا په شريعت باندې د عمل کولو په خاطر دی که د مسيح د زېري اورېدلو او په هغه باندې د ايمان راوړلو له امله؟

(۶) د ابراهيم په هکله فکر وکړئ: «ابراهيم په خدای ايمان راوړ او خدای هغه د خپل ايمان له امله عادل وگانه.» (۷) نو بيا پوه شئ چې د ابراهيم رېښتيني اولادونه هغه خلک دي چې په خدای ايمان لري. (۸) لکه څنگه چې د خدای په کلام کې پېشگويي شوې ده چې خدای به غيريهوديان د ايمان په وسيله نېک وگڼي. هغه ډېر پخوا ابراهيم ته دا زېري ورکړی ؤ او ويلي يې وو: «ستا په وسيله به ټولو قومونو ته برکت ورکړل شي.» (۹) نو هغه خلک چې ايمان لري، په هغو برکتونو کې به شريک شي چې ابراهيم ته د ايمان له امله ورکړل شوي وو.

(۱۰) خو هرڅوک چې په شريعت باندې په عمل کولو تکيه کوي هغه لعنتي دی. ځکه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي: «لعنت به وي په هر هغه چا باندې چې په هغو ټولو شيانو چې په شريعت کې ليکل شوي دي، عمل نه کوي.» (۱۱) دا ښکاره خبره ده چې هېڅوک د شريعت په وسيله د خدای په نظر کې عادل کېدلی نه شي. ځکه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي: «نېکان به د ايمان په وسيله ژوند کوي.» (۱۲) خو د ايمان لاره د شريعت د لارې څخه فرق لري. لکه څنگه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي:

څوک چې په شريعت باندې عمل کوي، هغوی به د شريعت له مخې ژوند کوي.

١٣) خو مسيح مونږ د هغه لعنت نه ازاد كړو چې د شريعت څخه راپيدا كېږي. كله چې هغه په صليب ځوړند شو، نو زمونږ د گناهونو لعنت يې په خپل ځان واخيست. ځكه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي: «هرڅوك چې په ونه كې ځوړند كړاى شي هغه لعنتي دى.» ١٤) مسيح دا كار د دې دپاره وكړ چې هغه بركت چې خداى د ابراهيم سره وعده كړې وه د عيسى مسيح په وسيله غيريهوديانو ته هم ورسېږي، ترڅو مونږ د خداى وعده شوى روح القدس د ايمان په وسيله لاسته راوړو.

شريعت او د خداى وعده

١٥) اى زما خونېدو او ورونو! زه تاسو ته د ورځني ژوند يو مثال راوړم: هېڅوك نه شي كولاى هغه تړون چې د دوه كسانو ترمنځ شوى وي، باطل كړي او يا كوم شى په كې ورزيات كړي. ١٦) خو خداى چې كومه وعده د ابراهيم سره كړې وه، نو د خداى كلام دا نه وايي: «د هغه د اولادونو سره،» يعنې مقصد يې دا نه ؤ چې ډېر اولادونه، بلکې د هغه مقصد دا ؤ چې د هغه يوازېنى اولاد، يعنې د مسيح سره. ١٧) زما مقصد دا دى: هغه شريعت چې څلور سوه او دېرش كاله وروسته راغى، نه شي كولاى هغه لوظ باطل كړي چې خداى د ابراهيم سره كړى ؤ او نه د هغه وعده ماتولى شي. ١٨) ځكه كه چېرې ميراث د شريعت سره تړلى وي، نو هغه نور د وعدې سره تړاو نه لري. خو خداى هغه ابراهيم ته د وعدې له مخې ورکړى دى.

نو بيا د شريعت مقصد څه ؤ؟ د وعدې ترڅنگ شريعت هم

ورکړل شو، ترڅو خلکو ته د هغوی گناهونه وروښايي. شريعت د دې دپاره جوړ شوی ؤ چې يوازې د ابراهيم د نسل تر راتللو پورې چې وعده يې ورسره شوې وه، اعتبار ولري. خدای خپل شريعت د فرښتو په وسيله موسی ته چې د خدای او انسانانو ترمنځ منځگړی ؤ، ورکړ.

خو منځگړي ته هغه وخت اړتيا وي چې په تړون کې دوه

خواوې شاملې وي، خو خدای يو دی او هغه د ابراهيم سره بې له منځگړي وعده وکړه.

د شريعت مقصد

ايا شريعت د خدای د وعدو په خلاف دی؟ هېڅکله نه! ځکه

که چېرې شريعت کولای شوای مونږ ته نوی ژوند راکړي، نو په شريعت باندې په عمل کولو سره به د خدای په نظر کې عادل کېدلی شوای. (٢٢) خو د خدای کلام وايي چې مونږ ټول د گناه بنديان يو،

ترڅو هغه وعده چې په عيسی مسيح باندې په ايمان راوړلو سره ترسره کېږي، ايماندارانو ته ورکړل شي. (٢٣) خو په عيسی مسيح باندې په ايمان راوړلو نه مخکې مونږ د شريعت تر قدرت لاندې وو او د شريعت په بند کې ساتل کېدلو، تر هغې پورې چې مونږ ته د

عيسی مسيح د ايمان لاره ښکاره شوه. (٢٤) نو په دې ډول شريعت د مسيح تر راتللو پورې زمونږ سرپرست ؤ، ترڅو مونږ د ايمان په وسيله نېک وگڼل شو. (٢٥) خو څرنگه چې د دې وخت رارسېدلی

دی چې په مسيح باندې ايمان راوړو، نو مونږ نور د شريعت سرپرستی ته اړتيا نه لرو. (٢٦) ځکه چې په عيسی مسيح باندې په

ایمان را ورلو سره تاسو ټول د خدای اولادونه یی. (۲۷) تاسو ټولو چې د عیسی مسیح په نوم د تعمید غسل واخیست، نو د مسیح خوی او خصلت ولری. (۲۸) نو بیا د یهودی او غیریهودی، غلام او ازاد او د نر او ښځې ترمنځ فرق نشته، ځکه چې تاسو ټول په عیسی مسیح کې سره یو یی. (۲۹) که چېرې تاسو د مسیح یی، نو د ابراهیم اولادونه یی او د خدای د وعدې له مخې د هغه وارثان یی.

۴ (۱) خو زه تاسو ته وایم چې ترڅو پورې چې میراث خور صغیر وي، نو د یو غلام سره فرق نه لري، که څه هم هغه د ټول جايداد خاوند وي. (۲) پلار یې چې کوم وخت د هغه دپاره ټاکلی دی تر هغې پورې به د سرپرستانو او ساتونکو تر څارنې لاندې وي. (۳) په همدې ډول کله چې مونږ هم په روحاني توگه ماشومان وو، نو د دنیاوي بدو روحاني قوتونو غلامان وو. (۴) خو کله چې هغه ټاکل شوی وخت راوړسېد، نو خدای خپل زوی راوړپره چې د یوې ښځې نه پیدا شو او د شریعت تابع ؤ، (۵) ترڅو د هغو خلکو ازادي بېرته په بیه واخلي چې د شریعت تابع وو، په دې ډول هغه مونږ د خپلو اولادونو په توگه قبول کړي یو. (۶) د دې دپاره چې خدای دا وښایي چې د هغه اولادونه یو، نو د خپل زوی روح یې زمونږ زړونو ته راوړپره، هغه روح چې چیغې وهي: «ابا، یعنی ای پلاره.» (۷) نو نور ته غلام نه یی، بلکې د هغه اولاد یی. او څرنگه چې د هغه اولاد یی، نو خدای ته د خپل هرڅه وارث کړی هم یی.

د غلاتيانو دپاره د پولوس اندېښنه

۸ پخوا چې تاسو خدای نه پېژانده، نو د هغو خدایانو بندگي مو کوله چې په اصل کې خدایان نه وو. ۹ خو اوس چې تاسو خدای پېژنئ او یا باید ووايم چې خدای تاسو پېژني، نو بيا څنگه کولای شئ چې بېرته هغو کمزورو او بېگټې دنيایوي اصولو ته وروگرځئ؟ ولې غواړئ چې يوځل بيا د هغو شيانو غلامان شئ؟ ۱۰ تاسو په ډېر غور ځانگړې ورځې، میاشتې، فصلونه او کلونه هم په مذهبي توگه لمانځئ. ۱۱ زه وپېرم چې کوم زحمتونه چې ما ستاسو دپاره ويستلي دي، هغه بېځايه تللي وي.

۱۲ ای خویندو او ورونو! تاسو ته زاري کوم چې خپل ځانونه زما په شان د دې شيانو څخه ازاد کړئ، ځکه چې زه هم ستاسو په شان شوی يم. تاسو مخکې زما سره هېڅ بد چلند نه دی کړی. ۱۳ تاسو ته په یاد دي کله چې ما د اول ځل دپاره زېری ووراوه، په هغه وخت کې زه ناروغ وم. ۱۴ سره له دې چې زما ناروغي ستاسو دپاره يو ازمېښت ؤ، خو بياهم تاسو زما څخه کرکه ونه کړه او مخ مو راڅخه وانه راوه، بلکې داسې هرکلی مو راته وويل چې گوندې زه د خدای فرېښته یا خپله عیسی مسیح وم. ۱۵ زه دا ویلی شم چې تاسو زما سره دومره خوشحاله وئ که چېرې کېدلی شو، نو خپلې سترگې به مو راويستلې وای او ماته به مو راکړې وای. خو اوس ستاسو هغه خوشحالي څه شوه؟ ۱۶ خو اوس چې زه تاسو ته حقیقت وایم، نو ستاسو دښمن شوم؟ ۱۷ هغه خلک چې ستاسو سره ملگرتيا کوي د هغوی نیتونه ښه نه دي، بلکې هغوی غواړي چې

تاسو زما څخه بېل کړي، ترڅو د هغوی طرفدار شئ او خپل پام د هغوی خواته واړوی. (۱۸) که چېرې څوک غواړي چې په رښتیني توګه ستاسو سره ملګرتیا وکړي، نو دا ښه خبره ده، خو دا دې هر وخت کوي، نه یوازې هغه وخت چې زه ستاسو سره یم. (۱۹) زما ګرانو بچیانو! زه یوځل بیا ستاسو دپاره د هماغه درد احساس کوم چې یوه مور یې د لنگون په وخت کې لري، ترڅو ستاسو طبیعت د مسیح په شان شي. (۲۰) کاشکې زه اوس ستاسو سره وای چې په بل ډول مې درسره خبرې کولای، ځکه چې ستاسو په هکله ډېر اندېښمن یم.

د ساره او هاجرې مثال

(۲۱) تاسو چې غواړئ د شریعت د حکمونو لاندې ژوند وکړئ، ماته ووايئ څه چې تورات وايي ایا په هغو باندې نه پوهېږئ؟ (۲۲) ځکه چې په تورات کې لیکل شوي دي چې ابراهیم دوه زامن درلودل، یو یې د وینځې څخه او بل یې د ازادې ښځې څخه ؤ. (۲۳) د وینځې زوی په عادي ډول پیدا شو، خو د ازادې ښځې زوی د خدای د وعدې له مخې نړۍ ته راغی. (۲۴) دا شیان کولای شو چې د یو مثال په توګه بیان کړو: دا دوه ښځې د خدای د دوه لوظونو ښودونکي دي. یوه یې هاجره ده چې د سینا د غره په مثال ده او اولادونه به یې غلامان وي. (۲۵) هاجره په عربستان کې د سینا د غره په مثال ده چې د اوسني اورشلیم په شان ده، ځکه چې د خپلو اولادونو سره په غلامۍ کې ژوند کوي. (۲۶) خو هغه بله ښځه ساره ده چې د اسماني اورشلیم په مثال ده. هغه ازاده ښځه ده او زموږ

مور ده. (۲۷) ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

خوشحالي وکړه ای شنې بڼې!

که څه هم تا هېڅکله ماشوم نه دی زېږولی

او دردونه د لنگون دې نه دي لیدلي

چيغې ووهه د خوشحالی نه

ځکه چې شړل شوې بڼه به

راوړي زیات اولادونه

د مېړه لرونکې بڼې نه

(۲۸) نو اوس ای خویندو او ورونو! تاسو د اسحاق په شان د خدای

د وعدې اولادونه یئ. (۲۹) په هغه وخت کې به هغه زوی چې په

عادي ډول پیدا شوی ؤ، هغه زوی خوراوه چې د روح القدس په

قدرت سره پیدا شوی ؤ، نن هم همداسې کیږي. (۳۰) خو د خدای

کلام څه وایي؟ «وینځه او د هغې زوی وشړه، ځکه چې د وینځې

زوی به د ازادې بڼې د زوی سره په میراث کې شریک نه شي.»

(۳۱) نو ای خویندو او ورونو! مونږ د وینځې اولادونه نه یو، بلکې د

ازادې بڼې اولادونه یو.

د مسیح په ازادۍ کې ټینګ پاتې شئ

۵ (۱) مسیح مونږ د ازاد اوسېدلو دپاره ازاد کړي یو. نو اوس په

خپلې ازادۍ کې ټینګ پاتې شئ او مه پرېږدئ چې یوځل بیا د
غلامۍ جغ ستاسو په غاړه کې کېښودل شي.

۲ (۲) ماته غوږ ونیسئ! زه پولوس تاسو ته وایم، که چېرې تاسو

ځان سنتول د خلاصون یوه وسیله گڼئ، نو مسیح چې ستاسو دپاره

کوم څه کړي دي، تاسو ته یې هېڅ گټه نشته. (۳) زه یوځل بیا په

هرچا ټینګار کوم، که چېرې څوک سنت شي، نو هغه مجبور دی چې

د شریعت په ټولو حکمونو باندې عمل وکړي. (۴) که چېرې په

تاسو کې څوک کوښښ کوي چې په شریعت باندې په عمل کولو

سره نېک وگڼل شي، نو خپله اړیکه د مسیح سره پرې کوی او د

خدای د فضل څخه لېرې پاتې کېږئ. (۵) ځکه چې زمونږ هیله دا

ده چې خدای به مونږ په خپل نظر کې عادل وگڼي او له دې امله مونږ

د روح القدس په وسیله چې زمونږ د ایمان له لارې په مونږ کې کار

کوي، انتظار کوو. (۶) ځکه کله چې مونږ په عیسی مسیح باندې

ایمان ولرو، نو سنتېدل یا نه سنتېدل کومه مهمه خبره نه ده. کوم شی

چې مهم دی هغه ایمان دی چې ځان نورو ته په مینه کې څرگندوي.

۷ (۷) تاسو خو په روحاني توگه ښه پرمختگ کاوه، نو بیا چا ستاسو

مخه ونيوله چې د حقیقت پیروي ونه کړئ؟ (۸) دا کار د خدای له

خوا چې تاسو یې رابللي یئ، نه دی. (۹) لکه څنګه چې خلک

وایي: «لږه خمیره ټول اوږه خمیره کوي.» (۱۰) زه باور لرم چې

تاسو به د خښتن سره په يووالي کې کومه بله عقیده ونه منئ. خدای به هر هغه چاته چې تاسو يې اندېښمن کړي يئ، که هغه هر څوک وي، سزا ورکړي. (۱۱) ای خویندو او ورونو! د خپل ځان په هکله باید ووايم، که زه تراوسه د سنتېدلو په هکله وعظ کوم چې دا کار ضروري دی، نو بيا ولې تراوسه ځورول کېږم؟ که چېرې هغه رښتيا وو، نو بيا به هېڅوک د مسيح د صليب په هکله زما په وعظ خفه شوی نه وای. (۱۲) کاشکې هغه کسان چې تاسو د دې دپاره پرېشانه کوي چې باید سنت شی، نو هغوی دې خپل ځانونه خصيان کړي.

(۱۳) ای خویندو او ورونو! تاسو د دې دپاره رابلل شوي يئ چې ازاد اوسئ. خو د دې ازادۍ څخه يوازې د خپلو نفساني غوښتنو په خاطر کار مه اخلئ، بلکې په مينه د يو بل خدمت وکړئ. (۱۴) ځکه چې ټول شريعت په يو حکم کې خلاصه کېږي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه کوه.» (۱۵) خو که چېرې تاسو په يو بل باندې خوله لگوئ او يو بل ته زيان رسوئ، نو بيا پام کوئ، که نه، نو يو بل به بالکل له منځه يوسئ.

نفساني غوښتنې او د روح القدس ثمره

(۱۶) نو زه دا وایم، که چېرې تاسو خپل ژوند د روح القدس د لارښوونې سره سم تېر کړئ، نو بيا به د خپلو نفساني غوښتنو له مخې کوم کار نه کوئ. (۱۷) ځکه چې نفساني غوښتنې د روح القدس د غوښتنو په خلاف دي او څه چې روح القدس غواړي هغه د

نفساني طبيعت په خلاف دي. له دې امله تاسو نه شی کولای هرڅه چې مو زړه وغواړي هغه وکړئ. (۱۸) خو که چېرې تاسو د خدای د روح القدس په لارښوونه روان یئ، نو بیا مجبوره نه یئ چې د شریعت تابع اوسئ.

(۱۹) د نفساني غوښتنو کارونه ښکاره دي: جنسي بداخلاقي، ناپاکی، عیاشي، (۲۰) بت پرستي، جادوگري، دښمني، جگړې، کینه، قهر او غضب، ځان خوښونه، بې اتفاقي، ډله بازي، (۲۱) بخيلي، نشه، مستي او داسې نور. زه تاسو ته بیا خبرداری درکوم لکه څنگه چې مخکې مې هم درکړی ؤ، څوک چې داسې کارونه کوي د خدای د پاچاهۍ په میراث کې به برخه ونه لري.

(۲۲) خو د روح القدس ثمره دا ده: مینه، خوشحالي، ارامي، صبر، مهرباني، نېکي، وفاداري، (۲۳) نرمي او په خپل نفس باندې واک لرل. هېڅ شریعت د دې کارونو په خلاف نه دی. (۲۴) نو څوک چې د عیسی مسیح پیروان دي، هغوی خپل انساني طبیعت د خپلو ټولو هوسونو او غوښتنو سره په صلیب کړی دی. (۲۵) که چېرې مونږ د روح القدس په وسیله ژوند کوو، نو باید خپل ژوند د روح القدس د لارښوونې له مخې جوړ کړو. (۲۶) نو باید غرور ونه کړو، یو بل ونه ځوروو او د یو بل سره بخيلي ونه کړو.

د یو بل بار اوچتوئ

۶ (۱) ای خویندو او ورونو! که چېرې څوک په کومې گناه کې

راگېر شي، نو تاسو چې روحاني خلک یئ، هغه په نرمی سره سمې لارې ته راوگرځوئ. په خپلو ځانونو باندې پام کوئ، که نه، نو تاسو به هم وسوسه شئ. (۲) یو د بل سره د بار په وړلو کې مرسته کوئ، نو په دې ډول به تاسو د مسیح شریعت پوره کړئ. (۳) که چېرې څوک خپل ځان لوی گڼي او په حقیقت کې هغه هېڅ هم نه وي، نو هغه خپل ځان غولوي. (۴) هرڅوک دې خپل عمل په خپله وازمایي. که چېرې ښه وي نو بیا کولای شي په خپل ځان ویاړ وکړي، خو خپل ځان د نورو سره مه پرتله کوئ. (۵) ځکه چې هرڅوک باید خپل کار په خپله سرته ورسوي. (۶) څوک چې د خدای کلام زده کوي، نو په خپلو ټولو ښو شیانو کې دې خپل ښوونکی شریکوي. (۷) ونه غولېږئ، هېڅوک نه شي کولای چې په خدای باندې ملنډې ووهي، ځکه څوک چې څه کړي هغه به رېښي. (۸) خو څوک چې د خپلو نفساني غوښتنو په کرونده کې کوم څه وکړي، نو د هغه څخه به د مرگ حاصل راټول کړي او څوک چې د روح القدس د خوشحلولو دپاره کوم څه وکړي، نو د هغه روح القدس څخه به د تلپاتې ژوندون حاصل راټول کړي. (۹) نو مونږ باید په ښه کار کولو سترې نه شو او د دې کارونو څخه لاس وانخلو، نو په سم وخت به خپل حاصل راټول کړو. (۱۰) نو ترڅو پورې چې زمونږ سره موقعه وي، باید د هرچا سره نېکي وکړو او په ځانگړې توگه د هغوی سره چې د ایماندارانو په یوه کورنۍ کې زمونږ سره شریک دي.

وروستنۍ خبرې

١١) گورئ، زه تاسو ته په خپل لاس په خومره غټو ټکو سره ليکم.

١٢) کوم خلک چې تاسو په سنتولو مجبوروي، دا هغه خلک دي

چې د نورو په مخکې خپل ځانونه داسې بنايي چې دوی ښه خلک دي. دوی نه غواړي چې د مسيح د صليب په خاطر وځورول شي.

١٣) ځکه حتی هغه خلک چې سنت شوي دي، هغوی په خپله په

شريعت باندې عمل نه کوي، خو هغوی ستاسو سنتېدل د دې دپاره

غواړي چې ستاسو په دې کار هغوی وياړ وکړي. ١٤) خو خداى

دې نه کړي چې زه دې زمونږ د څښتن عيسى مسيح د صليب څخه

پرته په کوم بل شي باندې وياړ وکړم. ځکه چې د هغه د صليب په

وسيله نړى زما دپاره مړه شوه او زه د نړى دپاره. ١٥) نو سنتېدل يا

نه سنتېدل کومه مهمه خبره نه ده، بلکې نوى پيداښت مهم دى. ١٦)

سلامتي او رحم دې وي په هغه چا چې د دې قانون سره سم ژوند

تېروي او هم د خداى په ټولو حقيقي اسرايلو باندې.

١٧) له دې نه وروسته دې هېڅوک ما نه په تکليفوي، ځکه زما په

بدن چې کوم داغونه دي د هغې نه معلومېږي چې زه د عيسى يم.

١٨) اى خویندو او ورونو! په تاسو ټولو باندې دې زمونږ د څښتن

عيسى مسيح فضل وي. امين.